

<i>„Eitrá Pçuvushá, eſta Niváshá</i>	<i>„Седем Пчувуши, седем Ниваши</i>
<i>André mal avená</i>	<i>в полето дойдоха.</i>
<i>Pçabuvén, pçabuvén, oh yákhá!</i>	<i>Огън, огън, гори!</i>
<i>Dáyákri punro dindálen,</i>	<i>На майката крака захапах,</i>
<i>Te gule čaves mudáren</i>	<i>детето сладко съсипаха.</i>
<i>Pçabuvén, pçabuvén, oh yákhá;</i>	<i>Огън, огън, гори!</i>
<i>Ferinen o čaves te daya!“</i>	<i>Майката и детето защити!“</i>

Когато раждането е много тежко, роднините на майката идват на помощ и една от тях пуска яйце *zwischen den Beinen derselben*⁸³. В този случай циганките в Южна Унгария пеят:

<i>„Anro, áno in obles ,</i>	<i>„Яйцето, яйцето е кръгло,</i>
<i>Te e pera in obles:</i>	<i>коремът и той е кръгъл:</i>
<i>Ava čavo sástávestes!</i>	<i>Дете, здраво ела!</i>
<i>Devlá, devlá, tut akharel!“</i>	<i>Господ Бог те вика!“</i>

Ако жената умре при раждането, под ръцете ѝ се поставят две яйца и се измърморва следният куплет:

<i>„Kana anro kirnes hin,</i>	<i>„Щом туй яйце изсъхне,</i>
<i>Kathe nañi tçudá him!“</i>	<i>тук млякото ще пресъхне!“</i>

Когато започнат следродилните болки, сред някои цигански племена в Зибенбурген съществува обичай да опушват страдалката с изгнила върбова кора, докато в това време присъстващите жени пеят:

<i>„Sik te sik o tçu urál,</i>	<i>„Бързо пушекът лети,</i>
<i>Te urál o čon urál!</i>	<i>лети, към луната лети,</i>
<i>Kana len hádjínáven</i>	<i>Намерят ли се,</i>
<i>Sasčipená tut' áven;</i>	<i>здраве ще те сполети.</i>
<i>Káná o tçu ná urál –</i>	<i>Щом престане да лети,</i>
<i>Tute nañi the dukhal,</i>	<i>болката ще се стопи!“</i>
<i>Tute náñi the dukhál. “</i>	

⁸³ Между краката на същата (нем.) – б. пр.